

Hillerød den 27. januar 2024

Folketingets Skatteudvalg

Af regeringsgrundlaget "Sammen For Fremtiden" for daværende Venstre-regering, der tiltrådte juni 2015, fremgik det, at: *"Regeringen ønsker at styrke borgernes retsstilling og retssikkerhed i forbindelse med tvister med staten blandt andet ved at sikre, at staten ikke tilbageholder oplysninger, som kan være til borgerens fordel og ved at styrke borgernes muligheder for at føre retssag mod staten på fair vilkår."*

I regeringsperioden foretog regeringen sig imidlertid intet for at understøtte dette.

I november 2016 blev partierne Liberal Alliance (LA) og Konservative (K) indlemmet i regeringen, som fik betegnelsen VLAK-regeringen. Ud fra partiprogrammer, paroler og måske i særlig grad "skåltaler" fra LA og K skulle man formode, at borgernes retsstilling og retssikkerhed i forbindelse med tvister med staten kom (mere) i fokus. Men det modsatte skete. Trods titlen rummede regeringsgrundlaget "For et friere, rigere og mere trygt Danmark" ikke det ringeste spor af intentionerne om borgernes øgede retssikkerhed, som var beskrevet (men ikke siden effektueret) i det tidligere regeringsgrundlag.

Det kan naturligvis ikke undre, at der i den efterfølgende socialdemokratiske regeringsperiode, der startede i juni 2019, ikke var noget ønske om at styrke borgernes retsstilling og retssikkerhed. Primo 2021 udførte tidligere departementschef i Skatteministeriet, Peter Loft, en analyse der viste, at ud af de 71 love og lovforslag, som daværende Skatteminister Morten Bødskov gennem 19 måneder havde fremsat i den daværende socialdemokratiske regeringsperiode, var der ingen, der sigtede mod at forbedre borgernes retstilstand. Derimod var der 20 love, der styrkede myndighedernes kontrolmuligheder, eller skærper borgernes indberetningspligt.

I 2014 publicerede tænketanken Cepos en analyse, hvoraf det bl.a. fremgik, at af de 64 skattesager, der i 2012 blev anlagt ved en byret, var 63 sager anlagt af skatteyderen mens én sag var anlagt af skatteministeriet. Skattemyndigheden fik ret i alle 64 sager. Skattemyndighedens medholdsprocent ved Byretten var altså 100%. Ved Landsretten var medholdsprocenten 89,6% og ved Højesteret var medholdsprocenten 88,5%. Det er bemærkelsesværdigt, at når 98,4 % af skattesagerne, som blev anlagt ved Byretten på skatteyderens foranledning (og hvor det må antages, at retten har fundet tilstrækkelig substans i sagen til at den kan føres ved retten), at det så er 0% af disse sager, der vindes af skatteyderen. Det kan naturligvis skyldes, at Skattemyndigheden i samtlige tilfælde "havde en god sag". Men der foreligger også andre muligheder. I en leder i Berlingske den 13. februar 2021 redegør Ole P. Kristensen for, at det står skralt til med den skattemæssige retssikkerhed i Danmark. Førre skatteadvokater kritiserer, at der ikke blot i lovgivningen sker en stadig forringelse af borgernes retssikkerhed, men også, at domstolene, særligt i bevisbedømmelsen, forbigår lighedsprincippet. De enkelte skatteadvokater, der henvises til i lederen, står ikke alene. En lang række skatteadvokater og øvrige specialister på det skatteretlige område udtaler noget tilsvarende. Mange skatteadvokater anbefaler simpelthen potentielle klienter til ikke at rejse sag uanset bevisets stilling.

Begrundet i den overvældende kritik, der de seneste mange år er rejst særligt mod domstolene bevisbedømmelse, så er der grundlag for den påstand, at domstolene forfordeler Skattemyndigheden, blandt andet ved ikke at prøve Skattemyndighedens beviser. Den forskelsbehandling er ikke lovmæssigt funderet. Det kan hævdes, at der er ved domstolene er præcedens for at godtage Skattemyndighedens beviser uden at prøve disse, men det er en uskik, som fremmer befolkningens stadig stigende opfattelse af manglende retssikkerhed, særligt på skatteområdet. Ud over at domstolene i bevisbedømmelsen forfordeler statslige myndigheder (og i udpræget grad skattemyndigheden), så er der også en udpræget tendens til, at domstolene godtager afvisningspåstande fra statslige myndigheder (og i udpræget grad

skattemyndigheden), uden at disse påstande afprøves. Det betyder, at mange velbegrundede sagsanlæg mod bl.a. skattemyndigheden aldrig når til realitetsbehandling ved domstolene.

Det skaldaleramte IT-system til ejendomsvurderinger er blot det seneste eksempel på forringelse af borgernes retstilling. Det har der været klaget over i en sådan grad, at yderligere argumentation fra min side er overflødig.

Skatteudvalg har til formål at behandle sager og lovforslag vedrørende skattepolitik og skattelovgivning. Udvalget har til opgave at undersøge og vurdere forskellige skattepolitiske spørgsmål, herunder ændringer i skattelovgivningen, skatteforvaltningen og andre relevante emner inden for skatteområdet. Det er endvidere min formodning, at Skatteudvalget også har til opgave at kontrollere og overvåge skatteforvaltningen for at sikre, at den fungerer inden for lovens rammer.

Skatteudvalget har naturligvis ingen direkte indflydelse på domstolenes behandling af skattesager, men udvalget har til opgave at kontrollere, at bl.a. lighedsprincippet og princippet om domstolenes integritet også er rodfæstet i lovgivningen. Jeg har i denne henvendelse henvist til regeringsgrundlaget for en Venstre-regering, men jeg formoder (måske naivt?), at der på tværs af Folketingets partier er et ønske om, at de grundlæggende retssikkerhedsprincipper bliver respekteret.

Mit spørgsmål til Skatteudvalget er, om Skatteudvalget har intentioner om at arbejde for, at borgernes retsstilling i skattesager sidestilles med statens (Skatteministeriets/skatteforvaltningens) retsstilling? I bekræftende fald beder jeg Skatteudvalget eksemplificere, hvorledes sådanne intentioner udfoldes.

Med venlig hilsen

Jens Christiansen
Hammersholt Byvej 41B
3400 Hillerød